

עפ"ג 42925/05/22 - לימור יונה, מטעם הסניגוריה הציבורית נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 42925-05-22 יונה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 4040/18

בפני כבוד השופט אהרון פרקש, נשיא
כבוד השופט אלי אברבנאל
כבוד השופטת מיכל שרביט
המערכת
לימור יונה
ע"י ב"כ עו"ד אריאל הרמן
מטעם הסניגוריה הציבורית

נגד
המשיבה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מרים בן גל
פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

לפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה-שפירא) מיום 5.4.2022 בת"פ 39907-08-19 שבגדרו הורשעה המערערת ונגזר עליה עונש של קנס בסך 500 ₪ או חמישה ימי מאסר תמורתו. פסק הדין ניתן חלף פסק דין קודם שניתן ביום 21.2.21 שבגדרו נקבעה אשמתה של המערערת ללא הרשעה הוטלו עליה 120 שעות שירות לתועלת הציבור, התחייבות להימנע מעבירה וצו מבחן, רכיבים שנותרו בעינם בפסק הדין השני. פסק הדין השני ניתן בעקבות אי ביצוע השירות לתועלת הציבור כאמור.

העונש האמור נגזר בגין עבירה של חבלה ברשלנות לפי סעיף 341 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. שבגינה נקבעה אשמתה של המערערת. על פי עובדות כתב האישום שביסוד ההרשעה, ביום 19.5.2018 בשעות הערב בעקבות מריבה עם אחר, ביקשה המערערת לפגוע בעצמה. המערערת נטלה סכין מטבח ויצאה מביתה. שוטרים שהגיעו למקום ניסו להרגיע את המערערת, ואגב כך "ביצעה הנאשמת תנועת שיסוף בידה הימנית האוחזת בסכין, בסמוך לשוטרים, וגרמה לשוטרת... חתך באמה כתוצאה ממעשה הנאשמת, נגרמה לשוטרת... חתך באמה השמאלית. היא טופלה רפואית והיה צורך לתפור את החתך".

ב"כ המערערת מפנה לכך שהמערערת לא היתה מיוצגת בבית משפט קמא בעת מתן גזר הדין הראשון, וכתוצאה מכך לא הופנתה להליך של הסדר מותנה; כי העבירה היא עבירה "ברף הנמוך ביותר של חומרה בהיבט הפלילי"; כי המערערת לא סירבה לבצע את השירות לתועלת הציבור, אלא עמדה על כך שהשירות יעשה בעבודה המתאימה למצבה הרפואי ומקום ביצוען יהיה קרוב למקום מגוריה. עוד נטען כי אילו היתה מיוצגת בשלבים מוקדמים יותר, יש

להניח כי התיק היה מסתיים כאמור בהסדר מותנה או בדרך מתונה יותר. בסוף טיעוניו הציע ב"כ המערערת לתת למערערת הזדמנות נוספת לבצע את השירות לתועלת הציבור, והבטיח ללוות אותה בכך.

המערערת הביעה נכונות לקיים את השירות לתועלת הציבור "אבל אין להם מה להציע". לדבריה היה נכון להטיל עליה שירות לתועלת הציבור בעבודות משרדיות, כיוון שאינה יכולה לבצע עבודות פיזיות בשל מגבלה אורתופדית. המערערת לא תמכה את טיעוניה במסמך רפואי.

המשיבה סומכת את ידיה על פסק הדין וטוענת כי אין עילה להתערבות בו. עוד נטען, כי גם אם היתה מתקבלת מלכתחילה הטענה לגבי הסדר מותנה, הרי שהסדר מותנה כזה היה מותנה בביצוע שירות לתועלת הציבור, ובשים לב לטענת המערערת כי אינה מוכנה או אינה מסוגלת לבצע שירות לתועלת הציבור, ממילא היתה מתקבלת אותה תוצאה.

כלל הוא, כי אין זאת דרכה של ערכאת הערעור לגזור מחדש את העונש. כלל זה חל גם על שאלת ההרשעה. בעניינה של המערערת איננו מוצאים הצדקה להתערבות בפסק הדין. בעברה של המערערת שתי הרשעות בגין עבירות תקיפה ועבירות נוספות. אף שהעבירה שבה הורשעה בתיק מושא הערעור היא ממדרג החומרה הנמוך, אין המדובר באירוע של מה בכך, בין היתר בשים לב לפציעתה של השוטרת. לכך יש להוסיף כי למערערת ניתנה ההזדמנות לסיים את האירוע ללא הרשעה ואולם היא דחתה את היד שהושטה לה שוב ושוב. לאי קיום השירות לתועלת הציבור לא הונחה כל תשתית המצדיקה זאת. זאת ועוד, בשלב הטיעונים לעונש לפני בית משפט קמא ב"כ המערערת לא הציע כי המערערת תקיים את עבודות השירות עתה. הוא מיקד את טיעוניו בהמרת השל"צ להעלאת הפיצוי. כמו כן, ב"כ המערערת לא הצביע על נזק קונקרטי העלול להיגרם למערערת כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה, כנדרש לפי הפסיקה.

מהמקובץ עולה כי אין עילה להתערבות ערכאת הערעור בפסק הדין, ומשכך הערעור נדחה.

המזכירות תשלח פסק הדין לב"כ צדדים.

לאור הודעת המערער כי אינו עומד על הערעור, הערעור נדחה.

ניתן היום, ל' סיוון תשפ"ב,
29 יוני 2022, בהעדר
הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

אלי אברבנאל,
שופט

אהרן פרקש,
נשיא